

P. M.

6.11-00

28³ Watz har till undertecknad rapporterat, att han för omkring 8 dagar sedan är
en siffa mitt på plattan nedanför kabinetet i Skullegården Nr. 3/4 sedan för natten
påträffat en för honom till utseendet väl sländ, men till manen och karaktär en
stund bättre mans person, liggande bekvämt med uppenbara benkläder och
genom dem framlyssande skor samt hafva en yngre man liggande fram-
höjd öfver sig, som tyddes äfjant och under öfverdel af örnets beklagande
mot naturen, hvarför Watz, som var i klädd uniform och stald i just-
ringstjunt i Skullegården, byggde sig fram till plattan och upplyftade
den yngre berömd, som då af honom hade sina påkostade byxor öfver i fram,
och förskedd både för sin orskide samt var beständ för att anhålla
dem, men blev så frapperad vid insyn af den bättre mannen, hvilken
dervid sade, så så var intet för ifrig "Stonstapeln", att han icke kände
sig för med sin beakt om anhållande utan lät den både slända fram
plattan (den yngre springande) mot Engelbrektsgatan till Wallkällavägen,
der de försvann i mörkert.

Stonstapeln har för sig att den bättre mannen är ombetsman uti
något högre embetsverk härstädes samt att han är, eller för kort tid sedan
 varit haude någonstades vid Strandvägen Öster om Sjögrens gatan, eller der
 i närheten samt beskrifvit honom omkring 3 alnar lång, fjunt, eller möj-
 ligen gråtstigt, kort hår, ganska tjock, brun, vid nedre ändarna upstöttnena
 (ej oridna) mantelcher, alltid bärande (piv-a-mez) och oftast högt hatt samt
 med tillfallet ifrån i klädd sådan hatt, mörka byxor och en mycket fin
 gråbrun regorrock.

Den yngre mannen beskrifves vara en gammal och välbehålln yngre man
 med utseende af militär eller nyligen utgående soldat.